

#Протест

Вестникът на активния човек

Издава се с дарения

Разпространява се бесплатно

18 – 24 ноември 2013 г.

www.facebook.com/vestnikprotest

Брой 16

24 години по-късно

Снимка: people of Sofia

Преход, демократични промени, край на комунизма/тоталитаризма/социализма, началото на демокрацията – това са само част от имената, с които в последните 24 години се опитват да ми обяснят онова, което ми се случва или... така и не ми се случва.

Аз съм на 26. Бегли спомени и цветни разкази за борбата през 89-та, 90-та, 97-ма – доста. Само едно не разбирам – кое не се получи? Защо четвърт век по-късно отново сме на площада, отново окупираме Университета, отново понасяме палките на полицията със същите искания и надежди?

Очевидно много зло се е родило – не, пораснало е! – с моето поколение. Коруptionята е по-ужасяваща

и от тази в разказите на мама. Не тая илюзии, че отвъд Терминал 2 корупция няма. Но тук тя е жив, самостоятелен организъм – расте, развива се, променя се, приспособява се, с една дума еволюира и става все по-устойчива с времето. Изправям се (уж нейна връстница), а тя е с такива размери, че въпроси като „КОЙ (предложи Пеевски)?“ и „КЪДЕ (е Христо Бисеров)?“ дори не могат да получат отговор. Ако има отговор – то той би провокирал още поне дузина други въпроси.

Пропагандата и манипулациите сякаш са още по-страшни и от онези, които крещат от дебелите книги в библиотеката на село. По-страшни са, защото са обвити в лъжовна обвивка, която погрешно ни учихте, че е „свобода“ – свобода на медийния пазар и свобода на словото. Какво виждам аз ли? Медии, узурпирани от хора, свързани с властта. Тя от своя страна – свързана с подземния свят. Така са се увъртели, че не мога да различа кое кое е и кой кой е.

А съм расла с уверението, че имам всичко, че съм дете на демокрацията.

Спирам, поглеждам сина си и се моля: „Дай, Боже, неговото всичко да е друго“. Плача и се моля да не ми се налага да му казвам „пази се“, когато го изправам да сваля комунисти на жълтите павета.

Какво трябва да се случи, за да не стигнем дотам? За да не стигнем пак дотук?

Ние не знаем и сигурно бихме повторили грешките ви. Но вие сте тук – мачкани, лъгани, здраво заземени. А ние летим, искаме, вярваме. Застанете днес редом с нас, ние имаме нужда от вашата мъдрост, вие имате нужда от нашата сила.#

Миряна Захариева

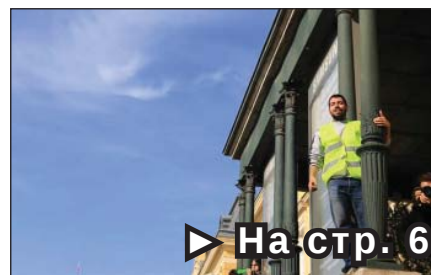
▶ На стр. 2

Площадът без цензура

▶ На стр. 5

Кардиналът умря...

▶ На стр. 6

Отказвам да мразя по сценарий

Площадът без цензура

От първо лице онова, което телевизиите не показаха

Жюстин Томс

Ден 150

10 ноември 2013 г. – един голям ден, който не видяхте по телевизията

Десети ноември бе голям ден. Не, не говоря за 1989-та. Говоря за 2013-та. И да, не го давах по телевизията, по никоя телевизия. Ако не си бил там, с нас, на площада, не можеш да добиеш и бегла представа за мащаба на случващото се.

Ден 150 от протестите. Ден 18 от окупацията на Ректората от студентите. Всеки би предположил, че енергията ни е свършила. Че сме се сдухали, уморили, предали. Е, да, ама не, както навремето казваше Петко Бочаров. Тук сме. Много сме. Силни сме.

Всеки ден, в който нямаме ОСТАВКА, ни прави по-силни, по-решени, по-безкомпромисни. **Защо битката е за МОРАЛ и за нищо друго.**

Междувременно депутатът, който размахваше среден пръст от колата си пред парламента, нарече студентите „малки изродчета“. Ректор ги насърчи да емигрират. Друг ректор ги заключва като затворници. Лидерът на ПЕС манипулира историята и заявява, че студентските протести в миналото са довели до краха на държавата.

Кратка хроника:

Около 10:30 часа започнаха да се събират хора около Ректората. В 11 часа, въпреки наличието на доста полици, кръстовището бе блокирано. Събираха се още и още хора и в пика достигнахме между 15 и 20 000 души. В 11:30 часа преподавателите се събраха пред стълбите на Ректората и прочетоха реч. Около 12 часа излязоха студентите и последователно говориха представители на различни университети от София, Велико Търново, Пловдив, Благоевград. След това шествието пое към Министерски съвет. Символично там студентите приеха оставката на г-н Орешарски и освободиха България от оковите. Шествието продължи по „Дондуков“, „Раковски“ и достигна Парламента. Там напрежението се повиши. Разноцветни балони захвърчаха към полиците. Мнозина се хвърлиха върху огражденията. Хората викаха „пазите престъпници“, „оставка“, а студентите пееха „кой, кой, кой?“. Шествието продължи към Ректората. Студенти от Музикалната академия изсвириха „Одата на радостта“, а след това всички заедно изпяха химна на България. Присъстващите телевизионни камери на националната телевизия решиха, че това не е важен момент, и не го заснеха дори. Шествието продължи към Орлов мост, Плиска, парк-хотел „Москва“, като изчака г-н Станишев, който по това време бе на гости в студиото на Кеворкян. Дългият ден завърши с голям концерт.

Ден 152

Кратък фоторепортаж от 12.11.13 на страница 8
Денят беше дълъг. Тежък. Тъжен и обнадеждаващ.

Сутринта пред НС имаше малцина. Шумни, както винаги. В 10:30 часа дойдоха студентите. Около 600 – 700 души. Решителни. Със знамена и с песен. После денят се разгърна около Парламента, смеси се с много полиция, жандармерия, каски, палки,

Снимка: Васил Гарнизов

бой, кръв. Жестокост. Низост. Поне 5 000 около безкрайно разтегнатия кордон между МС, „Оборище“, „Дондуков“, Ректората. Изнизващи се като мишки политици. Летящи яйца и домати по колите им. Арести на студенти и преподаватели. Бутани и бити журналисти. Още непредизвикана жестокост.

Вечерта протестиращите издърпаха загражденията – символичната стена между мафията и гражданите. Не за да шурмуват сградата на Парламента, както заяви Сергей Станишев, а за да покажат на тези 240 марионетки вътре, че могат да го направят. Стига да решат.

Кой нареди да се бият студентите? Кой нареди хиляди полици и жандармеристи да разделят протестиращите на групи и да ги изтласкат до кръстовището на Ректората, където да бъдат обградени и да не могат да се приберат по домовете си, без преди това да запишат личните им данни? Кой нареди да се докара водно оръдие и да изгасят осветлението? Кой нареди да се загради отново Парламента със стоманени заграждения, наподобавящи стена?

„Отец Васил от Железница приличаше на св. Патриарх Евтимий, който упреждал агарянските поробители, че е трябвало да убият първо него, а после Търновските първенци. Така и отец Васил днес молеше полиците, ако трябва да бият някого, да бият него, а не децата“.

Милена Дойчева

„Идвам си вкъщи след безумен ден. Студентската окупация на Парламента бе брутално смазана от почти цялата налична полицейска сила – полиция, жандармерия, специализирани полицейски сили, мотористи. Огромна част от полиците бяха с маски, без идентификационни номера, без баджове – напълно анонимни да бият“.

Георги Драганов

Млад човек, около 35-годишен, пита журналиста на Канал 3 в ефир: „Знаете ли накъде ни буца полицията в момента? Директно към Терминал 2“.

„Тези, които продължават да се правят на „обективни“ и „независими“ в днешния ден, са всъщност необективни и зависими хора. Време е всички да се заявим къде сме и да изберем – зависимостта от мрачното минало или свободата на необремененото бъдеще!“

Найо Тицин

„Колко ще ни блъскате, бе... до държавната граница ли ще ни блъскате? Тук сме и утре ще сме тук. Ние сме Държавата!“

Сирма Мишева

„Подготвиха водно оръдие, явно ще се къпем“.

Николай Найденов

„По-добре ужасен край за правителството, отколкото ужасен безкрай!“

Мария Бояджиева

„От 89-та съм по протести. Такова нещо като сега не съм виждала никога. Тежко оборудвани киборги, без повод, пометоха с щитове и палки хората пред Народното събрание“.

Радина Ралчева

„Днес полицията пребиваше журналисти, граждани, вашите, нашите деца. С изключение на една-две медии и социалните мрежи цялата друга отразяваща кочина продължи да налага информационно затъмнение и да подменя реалността пред очите ни. Както каза Красимира Хаджииванова: „Пуснете си видеото и утре пак си останете вкъщи“. #Оставка“

Вера Гоцева

Да, телевизиите не отразиха всичко това.

Защото в България свободни медии няма.#

Държавата – Робин Худ?

Михаела Лазарова

Робин Худ е митологичен герой в английската литература. Предполага се, че е живял през XII – XIII век в Шерудската гора. Разбойник, ограбвал богатите, за да помага на бедните. Един положителен образ от Средновековието, символ на борбата за справедливост и равенство и днес.

В последните години сме свидетели как държавата се опитва да си изгради един фалшив образ на Робин Худ – да взема от богатите, за да помага на бедните. Иначе казано – да си купува електорат за сметка на хората, които реално я издържат. 1,5 млн. българи хранят останалите 5 млн. – учачи, пенсионери, държавна администрация, безработни. Тези 1,5 млн. биват облагани с какви ли не нови данъци, стават жертва на нестихващ поток от лобистки закони, които още повече им бъркат в джоба и които ограничават правото им да изкарват парите си с честен труд.

Правителството на Пламен Орешарски, чиято оставка се иска пети месец, не дава индикации, че има намерение да сложи край на този сценарий. Точно обратното – замразява възрастта за пенсиониране, увеличава пенсии, минимална работна заплата и максимален осигурителен доход, пренебрегвайки недоволството на бизнеса. На същия този бизнес, който реално създава БВП (Брутният вътрешен продукт) на страната.

Кабинетът гръмка обеща коледни

добавки за пенсионерите. Впоследствие се оказва, че такива ще получат само тези от тях, чиято пенсия е под прага на бедност – 251 лв. В тази категория попадат около 1 млн. възрастни хора. Или иначе казано – за да се осъществи това намерение, са необходими около **50 млн. лв.**, неясно от къде акумулирани. Първоначално имаше разчети, че необходимата сума ще е около 12 млн. лв. и тя ще бъде за сметка на бюджета на Парламента.

И още: замразява се възрастта за пенсиониране през следващата година. Това обаче ще доведе до нов дефицит в НОИ, който и сега е със солидни задължения. Това действие води до намаляване на приходите от осигуровки и до увеличаване на разходите за пенсии. Ще се появят нови 15 000 пенсионери, а необходимите допълнителни средства са в размер на около **45 млн. лв.** само за 2014 година.

Правителството великодушно е написало в бюджета за следващата година и увеличение на пенсията с 3% от 1 юли, което ще коства около **120 млн. лв.** Но колко са три процента? За хората с ниски пенсии това са около 5 лв. За тези с високи – около 30 лв. Важно е да се отбележи, че от догодина се увеличава и максималният осигурителен доход – от 2200 на 2400 лв., което означава, че максималният размер на пенсията става 840 лв. вместо досегашните 770 лв.

Увеличаването на максималния осигурителен доход ще засегне главно хората със свободни професии – лекари, адвокати, IT специалисти – с други думи, голяма част от т. нар. **средна класа**, която и без това внася достатъчно пари в бюджета. За сравнение, през 2012 година приходите от данък печалба от фирми са в размер на 1,478 млрд. лв. Приходите от данък върху доходите на физически лица са 2,297 млрд. лв.

От 2014 г. минималната работна заплата, а с нея и майчинството за отглеждане на дете от 1 – до 2-годишна възраст, скача на 340 лв. На пръв поглед звучи чудесно, но защо **бизнесът не е съгласен?** До какво може да доведе този „жест“ от страна на правителството?

На първо място, до **загуба на работни места**. Увеличението на цената на труда води до повишаване на стойността на стоки, услуги и продукцията.

Това води до повишаване на цената им и, съответно, до намаляване на търсенето им. Тоест, когато разходите за заплати скачат с 10%, логично е и цената на даден продукт да нарасне с толкова. А едно свито търсене води до намалено производство, първите потърпевши от които са именно работниците. Има и друг вариант, който също не е особено оптимистичен – наемането на хора на 4-часов работен ден или без трудов договор, което от своя страна стимулира укриване на данъци и засилване на сивата икономика.

За всяка професия обаче **минималният осигурителен праг** (това е минималната сума, върху която се внасят осигуровки и която получава лицето) е различен. Той се определя в зависимост от дейността на съответната фирма – за заетите в търговията е един, за тези в промишлеността е друг. В бюджет '2014 е заложено повишаването му с 2,6%, което ще доведе до ефектите, до които води и повишаването на минималната работна заплата (МРЗ), защото за отделни отрасли той всъщност е равен на МРЗ.

Целият този спектакъл доказва колко отчаяно се бори правителството да си спечели гласоподаватели – защото очевидно **избори ще има скоро**. С тези мерки се цели спечелването на симпатиите на уязвимите социални групи, защото те няма качествено да подобрят живота им. Бизнесът пък е ошетен и то осезаемо. Защото бюджетът може да се попълни не само с измислянето на нови и нови данъци, които да продължават да взимат от работещите, за да има за останалите (като предложението за данък „Достойни старини“ например). Пари за „бедните“ държавата може да намери, като на тези работещи създаде конкурентна среда, ограничавайки монополите и облекчавайки условията им за достъп до публични проекти. По този начин ще ги стимулира да създават БВП, да реализират печалба, да наемат персонал и съответно да плащат данъци и осигуровки, от които печели цялата икономика на страната. Нужно е да започне най-накрая обещаваната толкова години борба с корупцията – да се повиши събираемостта на приходите и да се предприемат стъпки в посока намаляване на дела на сивата икономика. А конкретни мерки в тази посока липсват.#

Който бездейства – предава себе си, бъдещето си, децата си

Обръщение на доц. Кристиан Таков, преподавател по гражданско право в Софийския университет, в началото на Похода на справедливостта на 10 ноември 2013 г.

Снимка: Тихомира Методиева

Отсреща имаме хора:

- които наричат честността „наивност“;
- които бълват по форуми, но ги е срам от имената им, та ги крият;
- които мразят Ранобудните студенти заради смелостта им и заради собствената си пъзливост;
- които не разбират, че нещо може да се прави не за пари, а за идеал.

Само ги вижте на какво приличат:

- Ректорът на УНСС приканя студентите си да емигрират и плаши да ги заключи.
- Рефлекси от предишната му месторабота.
- Депутат от БСП предвожда мутри и фашисти да поругаят Университета и да го опръска с кръв.
- Рефлекси от 1925 година.
- Председателят на църковното настоятелство на св. Александър Невски уволнява дръзналия да бие камбаната за Деня на будителите. Иначе казано – епископ Тихон въдворява тишина.
- Липса на рефлексии и неспособност за рефлексия.
- Като ги гледам, се сещам за думите на Макс Либерман – „**Не мога да изям толкова, колкото искам да повърна**“.
- Да не забравяме обаче, че изброените са просто слуги на скрити господари.
- Което не значи, че са безобидни.
- Което обаче и не значи, че трябва да ги мразим.**

ЗАЩОТО:

Те се хранят от омразата ни и растат върху ѝ. Не им я давайте и не рушете себе си.

ЗАЩОТО:

Не за омраза, а за погнуса са достойни – и то не те, а делата им.
Различавайте човека от делата му. Тях дам-госвайте, него привличайте.
Не отричайте никому шанса да се покае, поправи и развие. С омразата си го гоните по пътя на злото.

ЗАЩОТО:

Дори да победим с омраза – как после ще живеем с нея?

ЗАТОВА:

- Не клеймете тия, които не мислят точно като вас, като предатели, като платени, като комунисти и като каквото друго там си ненавиждате;
- Не правете списъци с врагове – оставете тоя специалитет да си го ядат ония, които си го умеят;
- Бъдете будители, но не бъдете никого силом;
- И не размахвайте юмрук, а протегнете ръка.
- Иначе ще заприличате на тях. И те ще победят завинаги.**
- Не можем да забравяме и друго – че злоде-

ите десетилетия наред градят безумно социално неравенство, от което оскотяват и прекалено богатите, и унизително бедните.

Богатите се самозабравят. Бедните стават страхливи, отчаяни и затова – безразлични. Те не ни припознават като свои защитници и нашата битка не смятат за своя.

Тази пропаст между имащи и нямащи е съпричинена от партията, която, колкото повече левее на думи, толкова по-корпоративна става на дело.

Затова няма да приканвам да викаме „Оставка“, а ще призова непрестанно да си повтаряме думите на Александър Кюсов: „Така повече не може“. И да правим така, че повече да не могат.

Те се страхуват. Панически. Ядат се един друг, бягат в „тежка чужбина“. Започват да хаят наоколо. И – защото злостта е емоция, която умеят твърде добре – ще хаят и след години.

Ignore. Няма безплатен обяд. Може и вас да ухапят.

Показвайте белезите си. С гордост.

И ги разобличавайте. С мъдрост, смелост и неотклонност.

Така от безсилната ярост ще преминем към справедливия гняв.

Не когато сме много. А когато сме достатъчно.

Протестът вече е успял и продължава да успява с всеки ден, в който:

- не стихва;
- намира нова форма;
- назовава конкретно опозорено име;
- препречва поредното безобразие;
- осушава наглост.

Успява всеки ден, в който:

- ги е страх, да влизат през парадния вход;
- се боят, да водят стенограма за срещите си;
- лъжите им се разобличават, а сценариите – провалят;

Успява всеки ден, в който на тях е по-трудно, а ние дишаме по-свободно.

Битката е безкрайна, ежедневна, а напредъкът ще ни се вижда бавен.

Посоката обаче е ясна за всекиго.

И затова всеки трябва да участва:

- там, където е.
- с каквото може.
- по какъвто начин реши.

А който бездейства – предава себе си. Бъдещето си. Децата си.

Да не каже после, че не е разбрал.

Прочее, ОСТАВКА!#

Кардиналът умря, да живее кардиналът

От личния блог на Христо Христов „Икономика и общество“ – <http://economistbg.blogspot.com>.

Корупцията беше един от най-дискутираните проблеми през годините преди и след присъединяването на България към Европейския съюз. В мониторинговите доклади за напредъка на страната тя заемаше централно място, а липсата на политическа воля у управляващите да се борят срещу нея се бе превърнал в основен лайтмотив. Последните 4-5 години самото понятие „корупция“ сякаш изпадна от дневния ред на политическата класа, заменено от проблеми като цената на енергията, на горивата, ниските доходи и други. Интересното обаче е, че всеки от тези проблеми всъщност е следствие именно от корупционните прояви и практики, а появата им може би дава индикация за еволюцията на корупцията в обществото.

Непрестанно променящите се форми на корупцията възпрепятстват даването на точна дефиниция на проблема. Това се наблюдава и при широката и нееднозначна употреба на думата, което показва, че в съзнанието на гражданите няма изградено общоприето разбиране за това какво представлява корупцията. Така за нея често се мисли като за нещо, което няма нужда от обяснение.

Едно от възприетите определения на корупцията, залегнало в Системата за мониторинг, изработена от „Коалиция 2000“, е: „злоупотреба с икономическа, политическа, административна и съдебна власт, която води до лично или групово облагодетелстване за сметка на правото и законните интереси на личността, на конкретна общност или на цялото общество“. Друга популярна дефиниция, използвана и от международната неправителствена организация „Трансперанси

интернешънъл“, определя корупцията като „злоупотреба с поверена власт с цел извлечение на лична изгода“.

Един от основните проблеми в разглежданите дефиниции на корупцията, които дават „Коалиция 2000“ и „Трансперанси интернешънъл“, е, че използват твърде общи определения за корупцията, в които не се включват всички нейни форми на проява. Такава форма е например „купуването на гласове“ при провеждане на избори – сериозен проблем, който разрушава устоите на демократичното общество.

На база разглежданите дефиниции може да бъде изведена една по-обща и пълна такава: „Нарушаване на законните рамки на държавата и морални и етични устои на обществото с цел неправомерно лично или групово облагодетелстване“.

Ако направим класация на 10-те емблематични лица от българския преход, за които всички тези определения еднозначно да изплуват в общественото съзнание, то „сивият кардинал“ Христо Бисеров би бил в челните позиции. За малко повече от 20 години той успя да си изгради имидж на един от най-силните задкулисни играчи в политиката. Не говореше, но концентрираше властови ресурси. Въпреки поражението, което претърпя в битката си с Иван Костов за СДС, силните му позиции сред тъмните сили на политическата класа му помогнаха да се наложи в ДПС като едно от най-приближените и доверени лица до спорната личност Ахмед Доган.

Изненадващото оттегляне на Бисеров от политическия живот и изплувалата дни след това информация, че е обект на разследване от страна

на прокуратурата, наподобяват на осигуряване на политически коридор за оттегляне от голямата сцена. Това може би нямаше да направи голямо впечатление, имайки предвид трайно насаденото чувство за недосегаемост на властта, но подобно изпращане не е нито логично, нито подобаващо за „Сивия кардинал“. Въпросителните около случващото се са много и във всички посоки.

В политическото си амплуа Христо Бисеров не е свикнал да бяга и да губи схватки. Личността на задкулисен кукловод с неограничени сили трудно може да бъде разклатена. Именно това може би е и следващата индикация, че корупционната среда в страната не намалява влиянието си, а еволюира до нови нива.

Според системата за мониторинг на корупцията на „Коалиция 2000“ в зависимост от мащабите на корупцията може да се разграничат два основни типа:

Голяма – практикува се от относително ограничен кръг лица – най-често заемачи ключови ръководни позиции (висши държавни и административни служители), разполагащи с възможности за дискреционно разпределение на високостойностен ресурс, обект на корупционно търсене и предлагане. Поради йерархичните позиции затвореността и ограничеността на засегнатите лица този вид корупция е много-трудно доказуема.

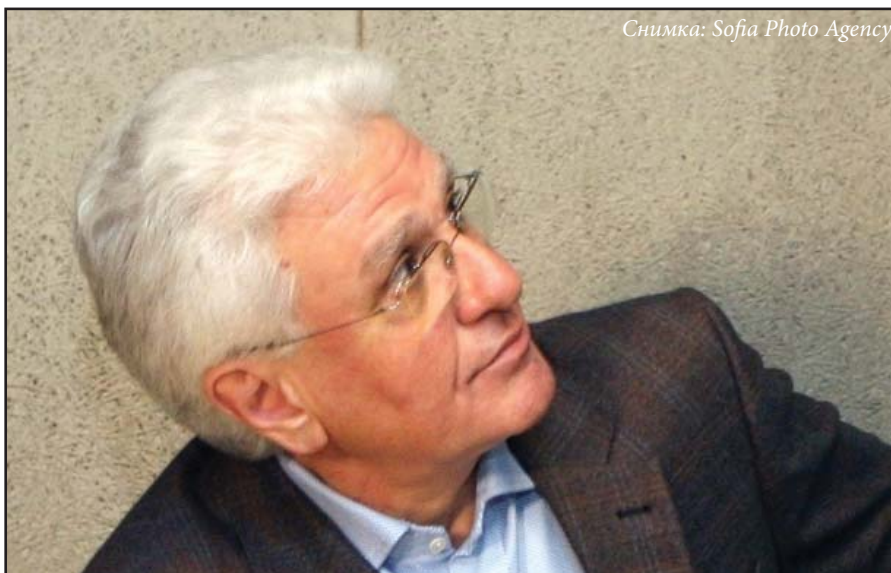
Малка – случва се на относително ниски нива чрез ежедневни злоупотреби с публични ресурси, в малки обеми, насочени към обогатяване или получаване на изгода от дадено действие или бездействие при предоставяне на публични услуги. Макар и свързана обичайно с относително дребни суми, малката корупция е значим социалнопсихологически феномен. Гражданите са особено чувствителни именно към тези форми на корупция, тъй като те непосредствено и лично оказват влияние върху техния живот.

Случаят Бисеров показва, че явно малката корупция се е трансформирала в голяма, а тя от своя страна е пораснала до нещо с гигантски размери. След падането на кардинала все още не е ясно кой ще заеме поста му и ще овладее тъмните сили, които Бисеров контролираше толкова добре през последните 20 години. Със сигурност обаче новият му наследник явно е по-силен. От него може да се очаква, че ще доразвие влиянието, което към момента упражняваше Бисеров, както в политическия и обществен живот на страната, така и в икономическия.

Христо Бисеров може да се окаже и само началото на новия преход, към който върви обществото. Преход, водещ след себе си корупция на много по-високи нива и управляван от лица без съвест и морал. Лица, за които пропагандата и парите са най-сигурният инструмент да се превърнеш в успял човек. За нещастие обаче това, което идва на мястото на малката корупция, е нормалност. Нормалност да дадеш 20 лв. на полица, който те е спрял за превишена скорост, не за да се измъкнеш от нарушението, а защото влизайки в тромавата бюрократична система можеш да бъдеш смачкан от нехайството на брънките по веригата.

Това не е тази България, за която мечтаем и се борим.#

Публикувано с разрешение.

Снимка: Sofia Photo Agency

Отказвам да мразя по сценарий

Кой трупа активи от насаждане на страх и омраза

Миряна Захариева

Просто не може да мразим някого заради цвета на кожата му. Не може!

Престъпленията са престъпления, независимо кой ги е извършил. А заглавия в стил „циганин наръга възрастен човек“, „алжирец удуши трима и закла осем“, „турци вилнеят еди къде си“ са най-старият и мазен, гаден медиен трик. Неговата цел е единствено да припознаем враг в лицето на даден етнос или друга група и да отклоним вниманието си от нещо друго.

Днес вниманието ни трябва да бъде отклонено от действията на управляващите и от протеста срещу тях. Вечерните емисии на телевизиите да бъдат изпълнени с новини за смърт и гнет. Така, седейки на дивана в хола с ракийка в ръка, да се разгневим на виновниците, да се разлютим по балкански и да почнем да ругаем с омраза в сърцето всички различни етноси повсеместно. Журналистът Георги Милков написа много точно в една статия за „24 часа“: „Да се бият африканци по улиците според някои е чудесна идея. Така всички забравят за протестите, за студентите и за всички останали наши проблеми и започват да се занимават със сирийците“.

Иначе се сърдим на западниците, че ни имат за измет, ама баш по тоя начин третирате ония, над които смятаме, че доминираме по неясни признаци.

Днес научих и за побоя над бате Асен (Кисимов), който изпя „Къде ми са детските книжки“

„Властта в страната напълно абдикира от здравия смисъл и се плъзга към оцеляване на всяка цена, включително и с цената на подклаждане на омраза и фашизъм. Даването на трибуна за публични изяви на лидери на националистически формации, участието в управлението на един от тях и бездействието на държавните институции в тази напрегната обстановка ме кара да мисля, че става дума за целенасочени действия на управляващите, целящи да проверят границите на търпимостта на българското общество към расистки, ксенофобски, хомофобски и неонацистки действия и да отклонят общественото внимание от разрастването се недоволство срещу правителството. Подобни действия са проблем не само за непосредствените жертви и пострадали, но и за всички демократично мислещи хора в България и за самите устои на държавността. Опитите за сплашване, създаване на обстановка на страх, омраза, терор и насилие са грубо посягателство върху принципите на демокрацията в България“.

Виктор Лилев

през 1995 г. Тоя благ човек, всеобщ любимец, бил пребит от група гологлави момчета, които го помислили за турчин. Моля? Че и турчин да е?

Хайде вместо да се хващаме в старите медийни клопки, да си турим глава на раменете и да се запитаем: КОЙ има интерес медите да бълват тая смрад? КОЙ има интерес да всява страх и омраза? КОЙ има интерес да отклонява вниманието от своите престъпления? КОЙ има интерес българинът да се маринова във фашистки гняв? КОЙ ще дойде на бял кон и ще размаха пръст срещу изкуствено създадения враг, още повече – ще се разправи с него?

Не че се съмнявам в твоята прозорливост, читателю, но ще си позволя да очертая някои факти, които никак не бих сложила в графата „Съвпадения“.

– ВМРО и движението „Национална съпротива“ участват в общо шестие под надслов „България на българите, бежанците вълн“ и предупреждават, че ако управляващите не вземат мерки, ще вземат в свои ръце съхраняването и защитата на живота и имота на всеки български гражданин, както намерят за добре;

– В цялата страна стърчат билбордове на телевизията на ПП „Атака“ – „Алфа“, безплатен вестник „Атака“ и негов двойник – „Вестник за метрото“ – заливат София, г-н Волен Сидеров обикаля страната и прави срещи в стил предизборна кампания;

– По данни на „Алфа рисърч“ през септември доверието към „Атака“ е 1,5% и няма как да е повече, след като националистите очевидно подкрепиха коалицията БСП – ДПС;

– Уредяване на „Националистическа партия на България“ на 09.11.2013 г. – По информация на Нова ТВ в нея влизат и всички подразделения в страната на „Кръв и чест“ – международна неонацистка политическа мрежа, основана през 1987 г. и обявена за незаконна в Германия, Русия и Испания. Партията, която все още чака решение за регистрация от съда, вече има патрулни групи, които очевидно залагат на самоправата: „Не сме въоръжени, само следим и

Гаф на седмицата

1. Валери Жаблянов: „Ние сме държавата
Валери Жаблянов: „Ние сме държавата, парламентът е държавата и това е записано в Конституцията. Колата ми беше уцелена с три бутилки минерална вода. Полицията е държавата!“. След непредизвиканите сблъсъци между полиция и протестиращи в нощта на 12 ноември управляващите най-сетне признаха, че живеем в полицейска държава. В миналия брой на вестника едно от лицата в парламента беше точно това на Валери Жаблянов. Запомнете го добре. Той свали маски-те на демокрацията.

2. Министерският съвет не е водил стенограма на проведената на 31 октомври среща между премиера Пламен Орешарски и представители на „Газпром“.

Среща от подобен мащаб остана напълно скрита за обществеността и напълно противоречи на заявената от правителството политика на откритост и прозрачност. За какво са водени разговори и какви ангажменти са поети от българска страна остава все още загадка. Предстои да разберем, а ние ще продължаваме да питаем – и за Южен поток, и за всички други руски интереси, налагани в нашата страна.

3. Сергей Станишев: „Студентските стачки не са довели до нищо добро в най-новата ни история

Лидерът на БСП Сергей Станишев смята, че студентските стачки не са довели до нищо добро в най-новата ни история. „През първите студентски стачки през 1990 – 1991-ва година какво постигнахме – дойде СДС и беше разбито селското стопанство. През 1997-ма година има втора вълна протести, какво последва? Приватизацията на безценица“, заяви той в предаването „Всяка неделя“.

наблюдаваме и когато има нещо, се намесваме при необходимост“.

В коментар за „Капитал“ Зорница Стоилова пише: „Националистическите формации (зло) употребяват с обществените страхове, за да печелят подкрепа. Когато има ясен враг, те са във възход. А бежанците са просто твърде удобен и силен коз, за да не бъдат използвани в навечерието на очертаващата се като ожесточена предизборна кампания“.

Според Боряна Димитрова от „Алфа рисърч“ националистическият вот се състои от два елемента. Първият е рационалната подкрепа на идеологията, а вторият е социално-емоционалната реакция, която се увеличава при криза. „На нея именно се дължат амплитудите в националистическия вот“, отбелязва Димитрова.

Аз не знам кой какви планове има и с кого се съюзява, за да ги осъществи. Знаем само, че всяка партия получава по 12 лева на година за всеки глас в своя актив (за онези, които са минали прага от 1% на последните избори). Няма да се поддам на тази манипулация. Отказвам да играя тяхната игра. Отказвам да мразя по сценарий.

Марина Стефанова: Заедно тренираме гражданство

Марина Стефанова е експерт по корпоративна социална отговорност, идеалист по убеждение, майка на три деца и практикуващ гражданин

Снимка: личен архив

#: Какво е протестът за теб?

М: Протестът са хората – живи, със собствено мнение, непримирими. Протестът е пространство – на автентични емоции, на свежа енергия, на споделени ценности. Протестът е разговор – със себе си, с другите, със системата. Протестът е ново начало.

#: Как протестът променя обществото ни? А нас самите?

М: Протестът е огледало. Всеки, който се погледне в огледалото, започва да се променя. Автоматично. То показва най-добрите и най-нелицеприятните ни черти. И това е най-голямата му ценност. В оглеждането си едни в други ние се учим – да бъдем човеци, да бъдем граждани.

#: Кои за теб са най-големите успехи на протеста?

М: Заедно сме. Тренираме „гражданство“. Да си гражданин е професия за цял живот. Това е много време. Хората се уморяват. Но когато сме заедно, по-лесно ставаме с „ранобудните студенти“ и по-късно лягаме с „интернет лумпените“. Учим се по-бързо, чрез действия, а не чрез празните думи в кварталната кръчма.

#: Радват ли те Ранобудните студенти? Какво искаш да им кажеш?

М: С всяко свое действие ние градим живота си. И не само нашия. Техните действия помагат на тях, на нас, на целия ни народ, да променим живота си за по-добро. Благодаря.

#: А след оставката какво?

М: И преди, и след оставката имаме много работа. Всеки, от своята камбана-рия, със своя скорост, сили и възможности. Към една цел – да се самовъзпита-таме като информирани, активни, силни и свободни граждани. Това изисква много и систематични тренировки, без почивен ден. Тренировки в будност, снижаване на летвата на търпимост, избягване на компромисите. Трябва спешно да върнем справедливостта в нашето общество.

#: България в твоите мечти е...

М: На всеки човек, на всеки народ, се случват лоши неща, но... какво от това. Това не е извинение за нашето положение, нито оправдание да не го променяме. Ние може би нямаме равен старт, но имаме равни възможности и отговорност да направим от себе си най-доброто, на което сме способни. И малко повече. На нас ни е дадено толкова много – климат, вода в изобилие, разнообразна храна, стратегическо местоположение, прекрасно историческо, образователно и културно наследство. А такава голяма мрънкане пада... Понякога се чудя как не ни е срам!

В моите мечти българите сме здрави, работливи, честни, усмихнати, образовани, уважавани и емпатични. Пеем често и редовно участваме в доброволчески инициативи. Истински Човеци.

Живеем свободни в мислите и действията си, умеем да се самоуправляваме, изискваме от себе си най-доброто и намираме щастието си в даването, а не в получаването. Мерим успеха отвъд предмети, грамоти и евтин ПР, чрез стойността на създадените от нас ползности. Ангажирани сме да усъвършенстваме себе си и не превръщаме войорството в национален спорт.

Деца ни живеят в безопасна страна, в която има справедливост и се цени образованието. Има толерантност, почтеност, солидарност и взаимно уважение.

Работим за: 1) бързо и справедливо правораздаване; 2) намаляване на нормативната уредба до здравословните 350, но приложими закони; 3) постоянно действащ форум на заинтересованите страни, който включва равни квоти на представители от централна и местна администрация, бизнес асоциации, синдикални, граждански и потребителски организации, образователни и научни институти, младежки формирования, които текущо обсъждат стратегията и приоритетите за развитие на България; 4) издържаеме малобройна професионална администрация, която осъзнава ролята си на „служител, а не властител“ на своите граждани и защитник на техните интереси и вложения/данъци; 5) поддържаеме лоялна и свободна конкуренция в предлагането на публични услуги – здравеопазване, образование, социално включване и т. н. Наши приоритети са образование и заетост през целия живот, защото краденето не е „работа“. Трудът създава блага и съответно отразява признанието на отделния човек в обществото.

В поредицата „ТОП 50 на най-влиятелните българи“ има само 3 политици (за храна на жълтите хроники), а мнозинство са доказани български духовници, таланти и ерудити в областта на образованието, науката, културата и спорта, свободни журналисти.

Гражданите са осъзнали ролята си на потребители и със собствените си инвестиции диктуват промените в разпределението на наличните ресурси и пазарното предлагане, а не очакват държавата да ги информира, защитава, лекува, ошастливява или обратното.

Промененият чл. 1 на Конституцията на Р. България гласи, че гражданите са субекти, а не краткотрайни материални активи или стокови запаси за държавната машина.

И както в една прекрасна приказка, старите богове (БКП, БСП, ДПС, СДС, ГЕРБ, НДСВ, Н.ПР., СС, ББ, Цв.Цв., ИК, АД) са забравени и българите искат и могат сами да управляват живота си. С положително мислене, образование, активност, отговорност. И много съпричастност.

Фоторепортаж

Публикуваме лицата на онези, за които нашите депутати се изказаха така:

Сергей Станишев: „Тези ултраси са докарани от Перник, Благоевград от Борисов и неговите кръгове. Какво общо имат с демокрацията? С парите, откраднати от данъкоплатците, ли им плащат?“

Йордан Цонев: „Повтарям – Бойко е мутра, доведе футболни агитки пред парламента.“

Кратка хроника от протеста на 12.11.2013 г. четете на стр. 2.

Снимка: Стефан Стефанов

Снимка: Юлиан Собаджиев

Снимка: Тихомира Методиева

Снимка: Тихомира Методиева

Снимка: Тихомира Методиева

Снимка: Тихомира Методиева

ЛИЦАТА В ПАРЛАМЕНТА

В рубриката „Лицата в Парламента“ показваме физиономии на нашите „представители“. Често при излизане от сесия или комисии ние не знаем дали пред нас е депутат или обикновен чиновник или експерт. Нека всеки един да познава „избраниците“ ни и при среща с тях да им каже лично какво мисли за управлението на страната и какви идеи има за бъдещето на България. Нека тези хора най-после излязат от анонимност и да запомнят своите отговорности на депутати в българско Народно събрание. Нека помнят, че с голямата власт идва и голямата отговорност и отчетност пред истинския суверен на властта в България – народа!

(Снимките са взети от сайта на Народното събрание.)

ВАНЯ ЧАВДАРОВА ДОБРЕВА

Дата на раждане: 20.07.1965 г. София
Професия: преподавател
Езици: английски, руски
Избрана с политическа сила:
КП „Коалиция за България“ 26.61%
Изборен район: 23-СОФИЯ 1
E-mail: vanya.dobрева@parliament.bg

ВАСИЛ МИЛАНОВ АНТОНОВ

Дата на раждане: 01.01.1956 Монтана
Професия: икономист
Езици: руски
Избран с политическа сила:
КП „Коалиция за България“ 26.61%
Изборен район: 15-ПЛЕВЕН
E-mail: vasil.antonov@parliament.bg

Вестник Протест е част от Протестна мрежа (www.protestnamreja.bg) и се издава с доброволния труд на екипа:

Георги Илиев
Жюстин Томс

Мартин Райчинов
Миряна Захариева

Михаела Лазарова
Поликсения Ангелова

Христо Йовев
Юлиан Собаджиев

Вестник „Протест“ разчита на теб, читателю, за своя тираж и разпространение. Той се финансира изцяло от доброволни дарения, отчет за които даваме на сайта на Протестна мрежа. Искаме вестникът да достигне до възможно повече хора, затова прочети и предай нататък. Разпечатай и подари. Изпрати в електронен вид. Стани наш активен разпространител в твоя блок, квартал и град. Очакваме новини за протеста и от твоя град: vestnikprotest@gmail.com